

DE JEUGD EN DE VAKBEGEVING

Voor de jonge vakbondsleden

door Fd Noppens

IN het slot van zijn artikel over de werving der jeugd, verschenen in het nummer van Juni der *Belgische Vakbeweging*, verklaart kameraad Thijs zich akkoord met eventuele medewerkers.

Ik geef gevolg aan de « onderverzwegen » uitnodiging om mijn bescheiden medewerking te verlenen aan het ondernomen werk.

Het ware eerst wenschelijk zich akkoord te stellen over het na te streven doel.

Willen wij uitsluitend al de jonge hand- en geestesarbeiders groepeeren of willen wij hen syndikaal opvoeden?

In het eerste geval denk ik dat wij onzen tijd verspillen en de werking der jeugdorganisaties in den schoot der B.W.P. in den weg staan.

Voor dit werk hebben wij de S.S.F., de A.J., de S.J.W. In die werken kan de jeugd alles vinden wat met haar neigingen en verzuchtingen overeenstemt. Alles, behalve de syndikale opvoeding!

Het is dus hierop, en alleen op de syndikale opvoeding, dat al onze inspanningen moeten gericht zijn.

De vakbeweging heeft een dringende behoefte aan jonge wilskrachten, jonge hersenen, jonge medewerkers. Het meerendeel der jonge kameraden die in den schoot der Partij militeeren, zijn verder aangetrokken door de politieke aktie, die aantrekkelijker, levendiger is van het standpunt der uitwendige uitingen dan de vakbeweging, die meer afgetrokken is en meer studies vereischt.

Wij hebben dus tot taak zooveel mogelijk de

jonge arbeiders te groepeeren en er syndikale strijders van te maken.

Het is onnoodig een overzicht te geven over de aan te wenden middelen om deze opvoeding te bevorderen. Allen gaan wij akkoord met de inrichting van leergangen en voordrachten.

Het is een andere zaak de jongeren aan te werven en vooral *ze te behouden*.

De studie der staathuishoudkunde, alhoewel zeer opwekkend, kan voor sommigen weinig aantrekkelijk schijnen.

Dit is van aard om de jonge kameraden uit dien kring te verwijderen. De noodzakelijkheid bestaat dus ons domein uit te breiden tot de ontspanning, de lezing, bezoeken, uitstapjes, het aankweeken van den kunstzin.

Dit zou voor uitslag hebben, onder de leden een vertrouwelijke omgeving te scheppen die noodig is in een opvoedingsgroep.

Een tweede uitslag van dit hulpmiddel : het mag niet dat wij van de jonge kameraden neurasthenici van het syndikalisme maken. Wij moeten hun algemeene kultuur bevorderen, die van aard is om hun het leven en al de weldaden verschuldigd aan de menschen en aan de natuur te doen begrijpen.

Evenals het socialisme, is het syndikalisme geen leer doordrongen van een buitensporig materialisme. Het streeft naar de verheffing der levensvoorwaarden van de arbeiders, doch ook naar het verheffen van hun moreel en intellectueel peil.

Kameraad Thijs geeft enkele propagandamid-

delen aan de hand waarmede ik volkomen akkoord ga.

Ik meen, evenwel, dat wij in de eerste plaats de jonge aangeslotenen geestelijk tot ons moeten trekken. Zoals Thijs het zeer goed zegt, zijn zij de beste propagandisten bij hun makkers.

Ik hecht vooral groot belang aan de werving der leerlingen van de technische scholen.

In de *Jeunesse Syndicale* van Juni weidt Marius Renard daarover breedvoerig uit.

Aan de kennissen die de leerlingen opgedaan hebben in de technische scholen, kunnen wij zeer goed de sociale kennissen voegen voor hun intrede in het werkhuis.

Daartoe zal het voldoende zijn dat wij geholpen worden door de oudere bestuurders van de openbare machten.

Met M. Renard, een vergelijking makend tusschen klerikale en officieele instellingen, zeg ik: « De tijd is voorbij dat wij ons alles laten welgevallen. »

Beperken wij ons niet tot de leerlingen van de technische scholen, doch laat ons ook denken aan hen die, van de lagere school komend, zich niet naar het technisch onderwijs richten.

Waarom zouden de vakorganisaties voor deze jongeren geen categorie invoeren, mits een kleine bijdrage, die recht zou geven op zekere mutualistische, moreele en sociale voordeelen (de Soldatenpenning inbegrepen)?

Wij hebben dan de jonge werklozen. Een menigte kameraden die, laat het ons zeggen, moeilijk te vereenigen zijn. Vóór twee jaar

hebben wij te Seraing getracht, in samenwerking met het Gemeentebestuur, een algemeen en dagelijkschen leergang in te richten.

Onze poging mislukte. Heden zijn het nieuwe moeilijkheden die ons beletten nog met hetzelfde middel te gelukken.

Om den jongen werkloze aan te trekken moet men hem een stoffelijke voldoening geven: « Vrijstelling van controle gedurende de leergangenperiode, gemak om deze te volgen en er voordeel uit te trekken. »

Het ware vooral wenschelijk dat wij in staat zouden zijn middelen toe te passen van aard om deze jonge slachtoffers van de crisis aan de ledigheid en het rondzwerven te onttrekken.

Voor de jonge werklozen is het niet noodig van den beginne af de syndikale opvoeding onder het oog te zien.

Trachten wij hen kortweg op den weg der moreele opvoeding te houden.

Laat ons besluiten. Ik heb er aan gehouden eerst het vraagstuk van het in de jeugdorganisatie na te streven doel op te werpen. Vervolgens, den nadruk te leggen op de kwesties die zich misschien niet in al de gewesten van het land aanbieden, doch in sommige moeten opgelost worden.

Eindelijk, heb ik mij volledig akkoord willen verklaren met de denkbeelden van kameraad Thijs, en den vurigen wensch willen uitdrukken dat in al onze nijverheidscentra syndikale jeugdgroepen mogen tot stand komen.

Hoe Hitler de jonge arbeiders behandelt

In onderstaand artikel toont onze medewerker D. aan op welke « origineele » wijze Hitler het vraagstuk der werkloosheid van de jeugd oplost. Indien men weet, dat het vooral de jongeren waren die de « stoottroepen » van de Hitleriaansche beweging uitmaakten, kan men zich een goede gedachte vormen van de waarde der erkentelijkheid welke Hitler de jonge arbeiders betuigt.

DE rampspoedige politiek van het economisch beheer Hitler-Schacht heeft geleid tot de schorsing van den invoer van grondstoffen en, dienvolgens, tot een aanzienlijke beperking van de produktie. Daar de invoer van textielgrondstoffen, van koper en andere metalen, van rubber, van vellen en huiden, van tabak, en nu ook van ijzererts verboden of tot een gering gedeelte verminderd werd, moesten op het einde van Juli en in Augustus besluiten afgekondigd worden volgens dewelke de twee derden der textielnijverheid stilgelegd en de andere nijverheidstakken in een min of meer hoogen graad met invoerverbod getroffen werden. Daaruit spruit voort, dat millioenen arbeiders moeten afgedankt worden.

Het Hitlerregime wil echter een stijging van de officieele werklozencijfers beletten om te vermijden dat het bankroet zijner economische politiek te in 't oog springend zij. Het wil zelfs, ondanks de vermeerdering der werklozencijfers met millioenen eenheden, aan het buitenland de illusie geven van een vermindering. Met dit doel bereidt het nu een reuzenfopperij voor. Een slechts enkele dagen later gepubliceerd regeeringsbesluit voorziet, o.m., onder den titel van « Ruiling van arbeidsgelegenheden », den afschuwelijken maatregel volgens denwelke *al de arbeiders en bedienden van beide geslachten beneden 25 jaar afgedankt worden.*

Met het oog hierop moeten al de werkge-

vers onmiddellijk de Arbeidsambten inlichten over den ouderdom van hun personeel. De arbeiders beneden 25 jaar zullen afgedankt worden en hun plaats ingenomen door oudere werklozen. De jonge arbeiders en arbeidsters bekomen « anderen arbeid in de land- en huiskonomie, in den arbeidsdienst of als landbouwhelpers ».

De afdankingsmaatregel zal alleen niet toepasselijk zijn op « de jonge arbeiders die in de leer zijn, de gewezen leden van de Reichswehr, de oud-strijders van de S.A. en de S.S., van de « Staalhelmen » en van de N.S.-partij, evenals op de gehuwde arbeiders ». De jongeren beneden 25 jaar zullen in de toekomst slechts mits een bijzondere machtiging kunnen aangeworven worden.

Ziedaar den inhoud van het besluit dat, volgens de huidige samenstelling van het personeel der bedrijven tot uitslag zal hebben, dat in den loop der e.k. weken *een derde der arbeiders van de openbare diensten, de nijverheid en den handel op straat zullen geworpen worden.*

Zichtbaar is de aangekondigde aanwerving van oudere werklozen slechts bluf. Wellicht zullen enkele tien duizenden werklozen, die in deze categorie vallen, aangeworven worden. De werkgevers zullen voor ieder nieuw aangeworven arbeider boven 40 jaar van den Rijksdienst voor Werkloosheidsverzekering een maandelijksche uitkeering van 50 mark ontvangen als vergoeding voor het geringere voortbrengingsvermogen van de bejaarde arbeiders die lang zonder arbeid gebleven waren ». *Het aantal afgedankten zal evenwel veel grooter zijn dan datgene van de nieuw aangeworvenen.*

Opdat, ondanks dat, de werkloosheidscijfers niet zouden klimmen en om de afgedankten van het bedrag hunner werklozenvergoeding te be-rooven, zullen de millioenen jonge arbeiders naar het platteland overgebracht en in den arbeidsdienst ingelijfd worden. Dit is, natuurlijk, volledig onmogelijk, want het platteland is reeds overvol met werklozen, des te meer doordat er ginds gedurende den a. s. winter niets zal te doen zijn. Het is evenmin mogelijk die massa's jongelui in de kampen van den arbeidsdienst op te nemen. Hitler en consorten weten dit zeer goed. Doch, zij rekenen er op dat honderd duizenden afgedankte proletariërs zullen weigeren zich te laten aanwerven in de gevangnissen van den arbeidsdienst of zich te laten zenden naar het platteland, waar zij zelfs geen slaapgelegenheden hebben, om er van honger en koude om te komen. Deze wederspanningen zullen niet alleen geen werklozenvergoeding ontvangen voor « arbeidsweigering », doch zij zullen bij de plaatsingsbureelen niet ingeschreven zijn. Zoo komt het, dat in de e.k. maanden, ondanks het betrekkelijk klein aantal nieuw aangeworvenen, de officieele werklozencijfers nog

zullen kunnen zinken, daar met millioenen afgedankten geen rekening zal gehouden worden voor de statistieken.

De Hitlerregeering zal dan triomfantelijk in de wereld verkondigen, als bijzonderen socialen maatregel, de onophoudelijke vermindering der werkloosheid en het groot succes der werkverschaffing aan oude werklozen en aan gezins-hoofden. D.

De Internationale der Socialistische Jeugd en de werkloosheid onder de jeugd

De bijeenkomst van het Uitvoerend Bestuur van de Internationale der Socialistische Jeugd te Luik op 6 Augustus 1934, heeft een resolutie aangenomen waarin dit laatste zijn genoegen uitspreekt over het feit, dat de kwestie der werkloosheid onder de jeugd op de dagorde werd geplaatst van den a. s. zittijd der Internationale Arbeidskonferentie. Het dringt aan op de hoogdringendheid van het vraagstuk en vestigt de aandacht op de noodzakelijkheid der aanneming van een ontwerp van konventie in dit verband, reeds tijdens den zittijd van 1935.

Het Bestuur noodigt de aangesloten federaties uit daarover in al de landen een petitionnement in te richten en voorziet de overhandiging der petitie aan de Internationale Arbeidskonferentie in den loop van een internationalen jeugdoptocht.

De socialistische studenten en het I.V.V.

Het Kongres van het Internationaal Verbond van Socialistische Studenten, dat te Luik plaats vond van 3 tot 5 Augustus, heeft na een uiteenzetting van kameraad Zoretti, professor aan de Universiteit van Caen, met algemeene stemmen onderstaande motie aangenomen, waarin het het opvoedings- en onderwijsprogramma van het Internationaal Vakverbond aanvaardt. De jonge socialistische intellektueelen bewijzen hierdoor op onderwijs- en opvoedingsgebied hand in hand te willen gaan met de jonge vakbondsleden.

I. — Het Kongres,

Na kennis genomen te hebben van het opvoedings- en onderwijsprogramma van het Internationaal Vakverbond;

Stelt vast dat dit programma, zoowel in zijn algemeene richtlijnen als in zijn opvatting van de structuur der school en van de onderwijsprogramma's en -methodes een werkelijk socialistische oplossing uiteenzet van de schoolproblema's in hun geheel;

Het Kongres besluit dit programma te aanvaarden, het te onderschrijven en in ruime mate te verspreiden onder de intellektueele en arbeidersjeugd.

II. — Het Kongres besluit op de dagorde te plaatsen van de werkzaamheden der nationale afdelingen, de voltooiing van het programma wat aangaat het hoo-

ger onderwijs, o. m. in zake het onderricht van het begrip der met elkander in strijd zijnde klassen, het effectieve verband tusschen de school en den produktieven arbeid, de verwezenlijking van de vrije arbeidsgemeenschap en van de vrije bedrijvigheid van den student op de universiteit.

Proef eener statistiek betreffende de werkloosheid der jeugd.

Er bestaat geen volledige statistiek betreffende de jonge werklozen en nog minder betreffende de kinderen der werklozen. Er zijn slechts min of meer benaderende ramingen.

Voor de kinderen hebben wij zelf een raming gedaan, ons steunend op de cijfers van het onderzoek ingesteld door de Luiksche afdeeling der Centrale van het Socialistisch Onderwijzend Personeel. Dit onderzoek liep over 14,295 kinderen verdeeld als volgt: 11,808 in de nijverheidsgemeenten en 2,487 in de landelijke gemeenten. Het percent der kinderen van volledig en gedeeltelijk werklozen bedroeg 32, waarvan 8 t.h. van de eersten en 24 t.h. van de tweeden. Wij hebben deze verhouding toegepast op de schoolbevolking van geheel het land, ten einde een zoo juist mogelijke schatting te bekomen van het aantal kinderen van werklozen voor het land als een geheel.

De totale bevolking van de lagere scholen beliep in 1932, volgens cijfers van het Ministerie van Wetenschappen en Kunsten: 953,394 kinderen.

Indien wij de verhouding van 32 t.h. daarop toepassen bekomen wij het cijfer van 305,086, zijnde dus ongeveer 300,000 kinderen van werklozen, hetzij, met toepassing van het percent van 8 t.h., 76 duizend 271, of ongeveer 75,000 kinderen van volledig werklozen, en met toepassing van het percent van 24 t.h., 228,814, of ongeveer 225,000 kinderen van gedeeltelijk werklozen.

Waarschijnlijk zijn deze cijfers ietwat overdreven ten gevolge van het feit dat het onderzoek grotendeels liep over kinderen van nijverheidsgemeenten, waar de werkloosheid het gemiddelde overtreft. Als een geheel, is het werkloosheidscijfer in het arrondissement Luik evenwel lager dan het gemiddelde van het land, zooals onderstaande cijfers aantoonen:

Mei 1933.

	Aantal verzekerden	Vergoede dagen
Werkloozenfonds van Luik	85,266	338,264
Geheel het land	992,611	5,642,945

Mei 1934.

	Aantal verzekerden	Aantal werklozen	Vastgestelde dagen
Werkloozenfonds van Luik	84,955	22,594	259,705
Geheel het land	970,145	332,772	4,984,232

Aannemend dat dit verschil niet voldoende is om op te wegen tegen het overwicht der nijverheidsgemeenten in de statistiek der Centrale van het S.O.P., brengen wij onze schatting van het cijfer der kinderen van werklozen op 250,000 terug, wat toch altijd meer dan 25 t.h. van de schoolbevolking uitmaakt, des te meer daar deze laatste ook tien duizende kinderen van meer begoede klassen telt, die niet in aanmerking komen voor de werkloosheid.

Wij hebben dan nog slechts rekening gehouden

van de verzekerde werklozen, en iedereen weet, dat ons land nog tien duizende niet verzekerde werklozen telt.

Aangaande de werkloosheid van de jeugd bezitten wij echter nauwkeuriger cijfers.

Ter Senaatszitting van 15 Mei 1934, verklaarde kameraad Renard dat uit de statistieken geleverd door het Ministerie van Arbeid bleek, dat er vóór enkele maanden in België 20,000 volledig werklozen van 16 tot 20 jaar, en 19,850 gedeeltelijk werklozen van denzelfden ouderdom waren, hetzij in het geheel 39,850 werklozen van 16 tot 20 jaar. In het begin van November waren er nog 31,000.

De Minister deed opmerken dat bij deze cijfers diende gevoegd die van de niet door de werklozenkassen opgetelde jongelieden, zoodat er op dit oogenblik in werkelijkheid 70,000 tot 80,000 werkloze onvolwassenen in ons land zijn.

Tijdens de bespreking der ondervraging van kameraad Renard, maakte de katholieke senator Verbist gewag van een andere raming gesteund op de cijfers van het Werkloozenfonds van Mechelen. Op 19 April 1934 telde het Werkloozenfonds der stad Mechelen 3,185 werklozen, waarvan 460 beneden 24 jaar. Dit geldt georganiseerde jonge werklozen. Doch, daar overal het aantal jonge werklozen grooter is onder de niet-georganiseerden dan onder de georganiseerden, is het niet overdreven, het aantal jonge werklozen te Mechelen op 1,000 te schatten, hetzij 31.4 t.h. van het aantal verzekerde werklozen in deze stad. Op 330,000 werklozen in geheel het land, bekomt men aldus 103,620 werklozen beneden 24 jaar.

Aannemend dat het percent der jonge werklozen lager is op het platteland, is het niettemin zeker dat er in ons land ongeveer 100,000 jonge werklozen zijn.

Anderzijds blijkt uit een nauwkeurig onderzoek gedaan door de syndikale jeugdorganisatie te Antwerpen, dat er in 1933, op een totaal van 2,125 leden, 1,184 werkloos waren, hetzij 56 t. h. In het licht der cijfers van de optelling van de nijverheid en den handel op 31 December 1930, schijnen deze cijfers des te schrikkelijker.

Tijdens de week van 16 tot 22 September, vond op dezen datum:

	Bedienden	Arbeiders	Totaal
14-16 jaar	3,624	47,571	51,195
16-18 jaar	11,800	92,536	104,336
18-21 jaar	23,231	139,027	162,258
	38,655	279,134	317,789

Een studieweek voor jonge werklozen.

Tijdens de week van 16 tot 22 September, vond er te Kalmpthout een Studieweek plaats, ingericht door het A. J. C., waaraan een dertigtal jonge werkloze kameraden deelnamen. Gedurende deze week werden er voor die jonge vrienden voordrachten ingericht over allerlei onderwerpen die de arbeidersbeweging aanbelangen. Onder de voordrachtgevers bemerkten wij de namen van Aug. De Block, Bouchery, Fr. Longville, Rens, e. a. Vermelden wij nog dat het den deelnemers, dank zij de bemoeiingen van Mertens bij het Ministerie, toegelaten was te stempelen te Kalmpthout en dit maar éénmaal daags. Den inrichter J. v. Overloop wenschen wij geluk met zijn initiatief, dat verdient uitgebreid te worden.